

Předběžná otázka

Musí být zásada nezávislosti soudů, zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci 19 SEU a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie ⁽¹⁾, jakož i v judikatuře Soudního dvora, vykládána s ohledem na závazné požadavky na odstranění nadměrného schodku rozpočtu a na finanční pomoc upravenou ustanoveními unijního práva v tom smyslu, že brání takovým opatřením o snížení platů soudců v Portugalsku, jako jsou opatření podle článku 2 zákona č. 75/2014 ze dne 12. září [2014], protože jsou jednostranně a soustavně ukládána jinými složkami státní moci nebo státními orgány?

⁽¹⁾ Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2000, C 364, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Verona (Itálie) dne 10. února 2016 – Livio Menini a Maria Antonia Rampanelli v. Banco Popolare – Società Cooperativa

(Věc C-75/16)

(2016/C 156/33)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Verona

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Livio Menini a Maria Antonia Rampanelli

Odpůrkyně: Banco Popolare – Società Cooperativa

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 3 odst. 2 směrnice 2013/11 ⁽¹⁾ v části, ve které stanoví, že touto směrnicí „není dotčena směrnice 2008/52 ⁽²⁾“, chápat v tom smyslu, že není dotčena možnost jednotlivých členských států stanovit povinnou mediaci pouze pro případy, které nespádají do působnosti směrnice 2013/11, a sice případy uvedené v čl. 2 odst. 2 směrnice 2013/11, smluvní spory vyplývající z jiných než kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb, a spory, které se netýkají spotřebitelů?
- 2) Je třeba článek 1 směrnice 2013/11 v části, ve které zajišťuje spotřebitelům možnost podávat stížnosti proti obchodníkům k subjektům nabízejícím postupy alternativního řešení sporů, vykládat v tom smyslu, že tento předpis brání vnitrostátnímu právnímu předpisu, který stanoví použití mediace v některém ze sporů podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2013/11 jako podmínky přípustnosti návrhu na zahájení soudního řízení podaného stranou, kterou je možné označit jako spotřebitele, a v každém případě vnitrostátnímu právnímu předpisu, který ve vztahu ke spotřebiteli, jenž se účastní mediace související s jedním z výše uvedených sporů, stanoví povinné zastoupení advokátem a související náklady, jakož i možnost neúčastnit se mediace pouze v odůvodněných případech?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, s. 3).